

Brev från läsekretsen

Våra läsare är varmt välkomna på denna avdelning med inlägg av allmänt intresse. Redaktionen förbehåller sig dock rätten att gallra i den som regel mycket stora brevvströmmen och avbryta pågående debatter. Inskickade bidrag återsändes ej.

Det går bra att skriva under signatur, men namn och adress måste bifogas. Dessa uppgifter utlämnas dock inte av redaktionen, som inte heller kan åta sig att förmedla brev och förfrågningar till skribenterna.

Skriv endast på papperets ena sida och med ordentligt avstånd mellan raderna. Tänk på att skriva tydligt och kort. Då är chansen att få in breven i tidningen större liksom att få dem lästa.

Beträffande gamla bilder, så är vi alltid varsamma om dem, men vi uppmanar er för säkerhets skull att skriva namn och adress (tydligt) bakpå fotografierna. Tänk också på att vi returnerar publicerade bilder ca en gång i månaden, så det kan ta några veckor efter införandet innan de skickas tillbaka.

En riktig påsksmäll

Den här påsksmällen härör från 1935. Pojkarna, 6 och 13 år gamla, bad drängen som skulle till staden och köpa ut "ransonen" att också köpa med sig två sorters kemikalier. När han kom hem blandades de två sorterna och hälldes i en flaska men han hittade ingen kork, så pojkarna korkade flaskan och ställde den i köksskåpet, för på kvällen skulle det tillverkas påsksmällar.

Vi satt vid köksbordet allihop och drack kaffe, men gick sedan ut för att arbeta på sågbacken. Efter nån timme hördes en dov smäll. Det var en bra påsksmäll, tänkte vi. Då fick pappa se att det rykte från köksfönstret, så han sprang in och mötte mamma gråtande på trappan.

"Hela köket har explode-

rat!" sade hon.

Som tur var hade hon gått ut ett ärende just då. Pappa rusade in för att se efter lillasyster (2 år), men hon låg och sov i rummet innanför köket. Vi trodde först att det var något sprängämne som hade kommit in i spisen, men det visade sig vara kemikalier, som när de blandades i en lufttät flaska hade exploderat.

Hela köksskåpet var splittrat. Det fanns flisor överallt; i taket, väggarna, gardiner m m. Varenda sak var krossad. En burk lingonsylt hade skvätt runt så att det såg ut som blod. "Ransonen" var också sönder, men en av karlarna försökte dricka ur flaskbotten...

Vi fick börja skotta upp allt med skyfflar i korgar. Senare blev det polisförhör, men eftersom drängen inte

hade korkat flaskan blev han frikänd och pojkarna som hade satt i korken var ju minderåriga, så alltihopa lades ner.

Vårre gick det i en grannby. De hade gjort likadant, men där blev flera skadade och måste föras till lasarettet. Den som hade korkat den flaskan var vuxen, så han dömdes till böter.

Ellen

Bröllopsgåvan

Långt, långt tillbaka i tiden utspelades ute på den blekingska ön Sturkö en verkligt mystisk och häpnadsväckande händelse.

Sturköns invånare levde av jordbruk och fiske bland annat. Den familj som här skall omtalas var en jordbrukarefamilj.

Bonden var strävsam och energisk, likaså hans hunda maka. Paret hade tre barn, det äldsta var en flicka. Denna flicka var både rask och duktig. Hon var redan i sina yngsta år sin moder gott behjälplig med hushållsarbete och hon var för övrigt en rar och duktig flicka. Hon blev sin moders ögonsten, alla de goda ord bondhustrun sade till sin dotter föll verkligen i god jord. Dottern blev ett verkligt gott föredöme för alla ungdomar. Modern sade en vacker dag:

"Du är så duktig och bra att när du skall åstad och gifta dig skall du få en penninggåva av din mor!" "Detta är sant och visst!"

Tiden gick, många stormar rasade och plågade öns knotiga träd. Bönder och fiskare slet för brödfödan. Vår bondefamilj levde så gott som omständigheterna tillät. Folk gissade att modern i familjen hade "lagt undan" en del pengar till sin dotter.

Svaret syntes emellertid utebli, en tragisk dag ran-

dades för bondefamiljen ute på Sturkö. Bondhustrun dog mycket hastigt - utan att ens kunna hinna säga farväl till sin goda familj.

Alla sörjde den goda bondkvinnan. Bondefamiljen höll hennes minne högt. Vid familjens kvällsvard, precis klockan 8:00 på kvällen hölls bön och andakt vid tända ljus.

Vid matbordet satt bonden, hans tre goda barn, av vilka det äldsta var flickan, som nu var giftasvuxen. Även flickans fästman satt med. Dottern sade då:

"Mor dog så fort, hon kunde inte orka säga vad hon nog ville sagt till oss."

Flickan grät bittert. Fästmannen svarade:

"Gråt inte! Även jag blir då förbi."

Ej så mycket orkade bonden trösta dem, men alltid några tröstens ord sade han, ledsen var han ju själv.

Helt plötsligt kraftsade det kraftigt på tapeten på väggen! Besynnerligt tyckte familjen. Man gick dock snart till vila. Nästa kväll upprepades emellertid exakt samma händelse! Bonden tog då fram en kniv och skar upp det tjocka tapetlagret på väggen! Ett tjockt brev föll då ut från den plats på väggen som det hade kraftsats på.

På kuvertet stod: "Till min kära dotter när hon skall gifta sig!" Bröllopsgåvan, en efter dåtidens mått mätt relativt stor summa pengar fanns i kuvertet! Glädjen blev stor. En fråga ställdes.

"Kunde modern meddela sig från den andra sidan?" Ingen kunde säkert svara, men säkert är att denna berättelse ännu lever kvar i Blekinge.

Knut Andersson

Pensionärerna

Ang Rolf Jonssons inlägg i Kv 8. Först vill jag tacka för en utmärkt insändare som innehåller mycket sanning. I anslutning till den vill jag tillägga några frågor om Sveriges Radio. Under åberopande av besparingar håller radioledningen på att plocka bort alla program som äldre lyssnare tycker om.

Först försvann "Senioren", ett program som innehöll god information till pensionärer. Sedan försvann programmet "Önskebrunnen" ett program som byggde på önskemål från äldre lyssnare som ville höra minnenas melodier. Det var särskilt bra för lyssnare som bor i glesbygd där inte reklamstationerna med låg effekt kan höras. Ett bra program som inte borde läggas ner av kostnadsskäl då radios gramfonarkiv ändå finns. Har inte äldre människor någon talan längre?

Kent Storö

En prydnadskula

En gång för länge sedan utspelade sig följande mystiska händelse, långt ute i Blekinges östra skärgård.

Först en förklaring: Gan-

ska stora flytkulor av glas användes ofta av fiskare. Ofta var dessa kulor "kringbundna" med ett nät, detta för att bli lätthanterade.

En av öns gamla fiskare vandrade vid öns östra strand, när en envis sydostlig styv kuling blåste. Då kunde ibland fiskaren hitta plank och bräder ilandflutna vid stranden. Dvs om lyckan stod honom bi, som de brukade säga. Detta med att göra strandfynd var något av ett lotteri. Det förekom även att det flöt iland vrakgods från förlista fartyg, där besättningen hade "gått med" fartyget ner i djupet. Som alla vet, havet är grymt.

Vid ovan nämnda strandpromenad fann fiskaren emellertid endast en "fin kula", som han sade till mig. Fiskaren gick hem till sitt hus och sin hustru med den "fina kulan". Hustrun sade: "Vad skulle vi med den kulan till?" Till prydnad!" sade fiskaren. Han tog kulan, gick upp och lade den på vindsgolvet, detta för att han eventuellt senare skulle finna en lämplig plats för prydnadskulan.

Snart hördes ett öronbedövande buller från vindsgolvet, kulan rullade vilt omkring där uppe! I tron att det var katten som lekte med kulan gick vår gode fiskare upp på vinden och lade kulan så stadigt fast att den absolut inte skulle kunna röra sig.

På vinden var annars helt öde, ej ens en katt fanns där uppe! Kvällen och mörkret kom. Kulan spökar och rullar nu, ännu mer bullersam. Nu blev fiskaren mörkrädd! Hans hustru klagade: "Vad skulle vi med den där kulan till?" Fiskaren tog på sig sin stortröja och vegamössa - han ville gå ut med kulan ur huset... Men modet tröt, han var jätterädd!

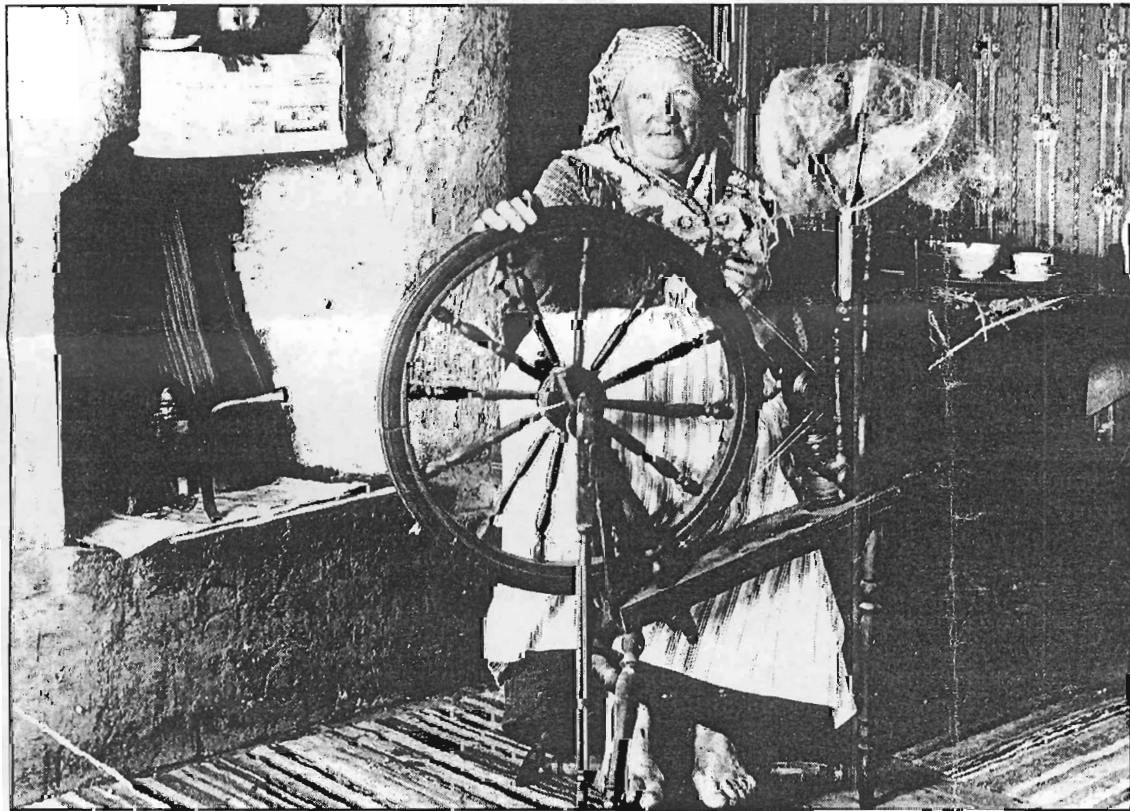
Fiskaren gick och öppnade sin vindsdörr och lyfte ödmjukt på mössan och bad högt så här: "Om vi får vara i fred och sova i natt så går jag i morgon bittida till sjön och lägger ner kulan där jag hittade den!" Plötsligt blev allt lugnt. Fiskareparet sov gott hela natten!

Tidigt på morgonen vaknade fiskaren, smög upp, hämtade kulan och gick ner till stranden och lade den just på den plats där han funnit den, som han lovat! Allt blev lugnt och bra på vinden igen. Vad var det som gjorde att kulan rullade så där? Denna fråga ställdes, men vem kunde säkert svara på hur det var? En mystisk kula var det i alla fall, eller hur?

Knut Andersson

Nedskärningarna

Enligt rapport från Konsumentverket drabbar nedskärningarna de lågavlönade hårt. Som exempel nämndes en tvåbarnsfamilj, där mannen tjänade något över 16 000 i månaden och hustrun hade dessutom en in-

"Skickar ett foto av min gulliga farmor Charlotta 'Lotta' Berggren, född 1852 i Regna", skriver Birgitta Forslund, Finispång. "Det är taget i stugan som kallades Bekåsen i Hällestad i Östergötland. Farmor arbetade som lantarbetare hos Pettersson i Bogetorp. De hade en dotter och fem söner. De utökade sin knappa pension genom att sköta gravar på Hällestads kyrkogård. Jag var hos dem på sommarlov och fick följa med och hjälpa till att kratta och vattna. De bodde sista åren på älderdomsheimmet och vilar nu sedan många år själva på Hällestads kyrkogård."